

fordi hun „lærte Menneskene at tænke.“ Hans Love lagde dem i Lænker.

I 1830 kom der atter Liv i Kvindesagen. Der blev udgivet Tidsskrifter, der blev indgivet en Ansøgning til Kong Ludvig Philip, og der blev ansat kvindelige Banevogtere ved den første Jernbane, som blev anlagt i Frankrig, men den Støtte, som Saint-Simonisterne ydede Kvinden, blev dog mere til Skade end til Gavn, og da der i 1833 stiftedes Folkeskoler for Drengene, blev Pigerne glemte.

I 1851 blev et Forslag om at forbyde Kvinder at indgive Andragender til Rigsdagen ganske vist forkastet, men Pierre Leroux's Forslag om at give Kvinderne Valgret blev modtaget med tordnende Lattersalver. Kammeret forbød Kvindeklubberne, og Politiet lod prostituerede Kvinder danne en Klub: „Les Vésuviennes“, for at efterabe og latterliggøre Kvindeklubbernes Forhandlinger. Et Tidsskrift: „Kvindernes Republik“, som kaldte sig „Skørternes Organ“, blev udgivet med det samme menneskevenlige Maal for Øje. Saa blev der Stilhed i nogle Aar.

Den anden Republik afløstes af Kejserdømmet, og i 1858 gav en Bog af Proudhon „Retfærdigheden i Kirken og i Revolutionen“ Stødet til en ny Bevægelse. Han karakteriserede Kvinden som „et Væsen, der i intellektuel, fysisk og moralsk Henseende er Manden underlegen, som et Væsen, der i Skabningernes Række har sin Plads imellem Mennesket og Aben. Dette er en uomtvistelig Kendsgerning, som aldrig kan ændres. Manden vil altid forholde sig til Kvinden som 3 til 2.“ Kvinderne bleve ham ikke Svaret skyldige.

Heller ikke den tredje Republik skænkede Kvinderne en Tanke; Napoleons Love (Code Napoléon) stode fremdeles ved Magt. I Aaret 1873 forbød Indenrigsminister de Goulard at holde Foredrag om Kvindesagen.

I 1878 afholdtes den første internationale Kvindekongres i Paris. Sagen kom nu i Gang.

Marie Desraismes († 1894) var den betydeligste blandt Kvindesagens Venner i Frankrig, men Klerikalismen havde drevet denne højsindede, humane og aandrige Kvinde over i Ateisternes Rækker. Dette maa beklages, men oprigtigt og uegennyttigt Arbejde for andre er dog til alle Tider nærbeslægtet med Kristendommen, og hendes Livs Gerning har ikke været forgæves.

Nu forlange Kvinderne fuldstændig Lighed for Loven, Ophævelse af den gifte Kvindes Umyndighed, Adgang til alle Skoler, Embeder og Leveveje, samme Løn for samme Arbejde, samt politisk, saa vel som kommunal, Stemmeret og